

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

LEGE privind aprobarea **ORDONANȚEI DE URGENTĂ**
pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Proiectul de act normativ a fost inițiat de Ministerul Afacerilor Interne luând în considerare necesitatea întăririi cadrului normativ pentru protecția juridică a polițiștilor, precum și necesitatea punerii în acord a cadrului normativ care reglementează statutul polițistului cu deciziile recente ale Curții Constituționale a României care vizează domeniul de referință, respectiv *Decizia nr. 833/2020*, *Decizia nr. 298/2021*, *Decizia nr. 789/2021*, *Decizia nr. 649/2022*, *Decizia nr. 88/2023* și *Decizia nr. 258/2023* prin care a fost constatată neconstituționalitatea unor dispoziții din cuprinsul Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

2.2. Descrierea situației actuale

I. Decontarea cheltuielilor de asistență juridică

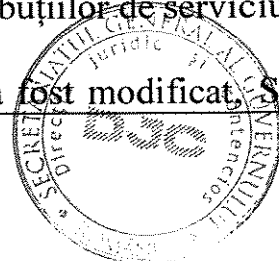
Polițiștii își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și instituțiilor statului, fiind investiți cu exercițiul autorității publice, pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu, în limitele competențelor stabilite prin lege, astfel că exercitarea profesiei de polițist implică, prin natura sa, îndatoriri și riscuri deosebite.

Această situație reclamă asigurarea unei protecții juridice sporite pentru polițiști, concretizată în instrumente adecvate, care, fie că sunt specifice legislației din materia penală, cum este cazul infracțiunii de ultraj, fie că sunt de natura drepturilor statutare, au menirea să asigure un climat propice desfășurării activității polițiștilor.

În același registru se înscrie și dreptul polițiștilor de a fi sprijiniți în situația în care sunt personal implicați în proceduri judiciare derulate în legătură cu activitatea lor profesională.

Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului a prevăzut, încă de la intrarea sa în vigoare, dreptul polițiștilor la asistență juridică asigurată de către unitate, la cerere, în cazul în care ar fi fost cercetați pentru faptele comise în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În anul 2003, conținutul juridic al acestui drept a fost modificat, Statutul

polițistului stabilind dreptul la consultanță juridică asigurată de unitate, la cerere.

În acord cu schimbările intervenite în realitatea socială din România, dreptul polițiștilor la asistență/consultanță juridică asigurată de unitatea de poliție a fost transformat, în anul 2008, într-un drept la suportarea de către unitate a sumelor necesare asigurării asistenței juridice, reglementându-se, în același timp, competența ministrului afacerilor interne de a stabili, prin ordin, condițiile în care poate fi exercitat acest drept.

În anul 2018 conținutul juridic al dreptului în discuție a fost consolidat, fiind extins și asupra situațiilor în care polițiștii ar fi victime ale unor fapte de ultraj.

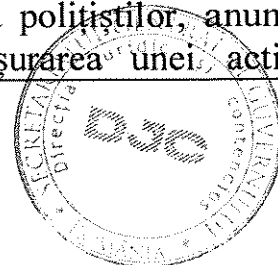
Sub aspectul punerii în practică, Statutul polițistului prevede competența ministrului afacerilor interne de a stabili, prin ordin, condițiile în care dreptul poate fi exercitat.

Cadrul juridic astfel conturat comportă unele neajunsuri, în special sub aspectul stabilirii limitelor în care poate fi exercitat dreptul polițiștilor de a primi sprijin din partea unităților în care sunt încadrați, atunci când sunt implicați în proceduri judiciare.

Se pune, astfel, problema rezolvării acelor situații în care polițiștii nu solicită acest sprijin în timpul derulării procedurilor judiciare, ci la finalizarea acestora, atunci când, în mod obiectiv, este cunoscut cuantumul total al cheltuielilor efectuate.

Corelativ, o limită în timp a posibilității de a solicita acest sprijin, precum și un plafon maxim care să contureze de o manieră concretă și predictibilă sprijinul acordat sunt elemente necesare, care trebuie tratate în contextul stabilirii conținutului juridic al dreptului respectiv, chiar dacă, aparent, au valențe procedurale sau strict economice.

În același registru se înscrie și situația în care, la finalizarea procedurii judiciare, se constată în mod definitiv vinovăția polițistului implicat ori că acesta nu a săvârșit fapta în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Dincolo de elementele de factură economică pe care le implică acordarea de sprijin pentru un polițist care se apără în fața organelor judiciare pentru fapte ulterior constatate ca fiind săvârșite de acesta cu vinovăție ori care participă la proceduri judiciare pentru care se constată ulterior că nu au avut legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, rămâne în discuție esența protecției juridice pe care statul o asigură polițiștilor, anume că aceasta trebuie să fie strâns legată de desfășurarea unei activități

profesionale în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și instituțiilor statului de către persoane care se obligă, prin statut, să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale omului, Constituția României, republicată, și legile țării.

În vederea soluționării situațiilor practice care pot să apară odată cu modificarea cadrului normativ în privința decontării cheltuielilor de asistență juridică, este necesară stabilirea unor dispoziții tranzitorii.

II. Decizia Curții Constituționale nr. 833/2020

Prin Decizia nr. 833/2020, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 58¹ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la măsura „atenționării”, sunt neconstituționale.

Anterior constatării neconstituționalității, textul de lege prevedea faptul că *„pentru prevenirea săvârșirii de abateri disciplinare, persoana prevăzută la art. 59 alin. (2) poate dispune atenționarea polițistului. În acest caz, măsura se dispune în scris, are caracter administrativ-preventiv și nu produce consecințe asupra raportului de serviciu.”*

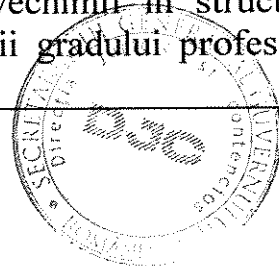
În acest sens, neconstituționalitatea art. 58¹ a fost declarată fiind motivată de o lipsă de precizie și claritate, de natură a crea un cadru care ar permite superiorului ierarhic să exercite comportamente ce pot dobândi valențele hărțuirii morale a subalternului.

După publicarea acestei decizii în Monitorul Oficial, s-a ajuns la situația în care pentru orice faptă care constituie abatere disciplinară, indiferent de gravitatea și consecințele produse, persoana în drept să nu aibă la îndemână o altă soluție decât cea a sancționării disciplinare.

În acest context, se constată necesitatea instituirii posibilității aplicării măsurii „atenționării”, ca măsură administrativă cu rol preventiv.

III. Decizia Curții Constituționale nr. 298/2021

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 298/2021 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (5) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se că soluția legislativă din cuprinsul articolului în discuție, care exclude absolvenții cu diplomă de licență ai unui program de studii de ordine și siguranță publică, respectiv drept, organizat la forma de învățământ cu frecvență în cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” a MAI, de la posibilitatea valorificării vechimii în structurile Ministerului Afacerilor Interne în vederea stabilirii gradului profesional acordat după absolvire, este neconstituțională.

IV. Decizia Curții Constituționale nr. 789/2021

Prin Decizia nr. 789/2021, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea sintagmei „nu este cercetat disciplinar” din cuprinsul dispozițiilor art. 27⁴⁶ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, stabilind că instituirea îndeplinirii condiției de a nu fi cercetat disciplinar în sarcina polițistului în vederea participării la concursul pentru ocuparea unui post de conducere vacant este disproporționată prin raportare la situația care o determină. În cuprinsul Deciziei, Curtea Constituțională a statuat că *„este criticată o regulă/condiție esențială, și anume ca polițistul să nu fie cercetat disciplinar, de care depinde accesul la concursul pentru ocuparea postului de conducere, ce ține de exercitarea raportului de serviciu al polițistului, raport care intră sub protecția dispozițiilor art. 16 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 41 din Constituție”*.

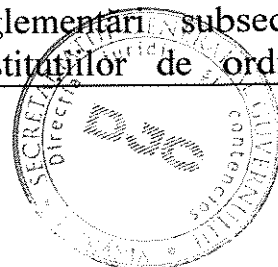
V. Decizia Curții Constituționale nr. 88/2023

De asemenea, prin Decizia nr. 88/2023, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a sintagmei „nu este cercetat disciplinar” din cuprinsul dispozițiilor art. 27⁴⁵ lit. b) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, constatând lipsa de proporționalitate a instituirii condiției de a nu fi cercetat disciplinar în sarcina agentului de poliție care dorește să participe la concursul pentru ocuparea unui post de execuție vacant de ofițer.

Având în vedere practica Curții Constituționale, evidențiată în deciziile prezentate, se impune adoptarea unor soluții normative imediate, prin care dispozițiile vizate de controlul constituțional să fie puse în acord cu considerentele exprimate de Curte în deciziile sale recente.

Astfel, modul în care Curtea statuează cu privire la raporturile de serviciu ale polițistului în cuprinsul deciziilor menționate, determină necesitatea reevaluării cadrului normativ de referință, precum și armonizarea tuturor dispozițiilor care vizează instituirea unor condiții pentru modificarea raporturilor de serviciu ale acestora. De asemenea, se impune crearea unui mecanism prin care modificarea raporturilor de serviciu ale polițistului să se poată realiza inclusiv pe perioada cercetării disciplinare.

Ținând seama de faptul că dispozițiile de lege declarate neconstituționale vizează reglementări esențiale pentru cariera polițistului, precum ocuparea posturilor de conducere vacante și cazurile de modificare a raporturilor de serviciu ale polițistului și că încetarea efectelor normelor primare creează aceeași consecință și în privința unor reglementări subsecvente, procedurale, esențiale pentru funcționarea instituțiilor de ordine și

siguranță publică ce încadrează polițiști, se impune adoptarea cu celeritate a unor măsuri prin ordonanță de urgență, reglementarea operativă neputându-se realiza pe calea procedurii obișnuite de legiferare ce presupune un orizont de timp îndelungat.

VI. Decizia Curții Constituționale nr. 649/2022

Potrivit art. 55 din Legea nr. 360/2002¹, *încălcarea de către polițist, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu angajează răspunderea sa disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz, iar art. 63 alin. (1) din același act normativ stabilește că polițistul răspunde pentru pagubele cauzate patrimoniului unității, potrivit legislației aplicabile personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne.*

Răspunderea materială a polițistului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne/structurilor din subordine se realiza prin efectuarea cercetării administrative și emiterea unei decizii de imputare, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 121/1998² și a Instrucțiunilor m.a.i nr. 114/2013³ emise în temeiul acestei ordonanțe. La nivel administrativ s-a apreciat că polițiștilor li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, raportat la conținutul art. 9 teza finală din actul normativ indicat – *prevederile prezentei ordonanțe se aplică (...) și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2, în speță din structura Ministerului Afacerilor Interne. Menționăm că aceeași a fost și optica instanțelor judecătorești, constantă în materie.*

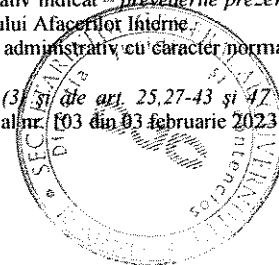
Cu privire la modalitatea de recuperare a sumelor constituind pagube, respectiv emiterea unei decizii de imputare de către conducătorul instituției păgubite, prin Decizia nr. 649/15.12.2022⁴ Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată și a constatat că *reglementarea competenței autorității pretins păgubite de a emite o decizie de imputare, precum și conferirea caracterului de titlu executoriu al acesteia sunt distonante în raport cu principiul statului de drept și al securității juridice, inducând arbitrarul, subiectivismul și un caracter aleatoriu în desfășurarea raporturilor de muncă. Prin urmare, ori de câte ori angajatorul se pretinde păgubit are la dispoziție, potrivit art. 21 din Constituție, posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești în vederea recuperării prejudiciului suferit, și nu de a impune el însuși imputarea pretinsului prejudiciu.*

¹ privind Statutul polițistului

² privind răspunderea materială a militarilor. La nivel administrativ, dar și optica instanțelor de judecată a fost în sensul că polițiștilor li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, raportat la conținutul art. 9 teza finală din actul normativ indicat – *prevederile prezentei ordonanțe se aplică și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2, în speță Ministerului Afacerilor Interne.*

³ privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, act administrativ cu caracter normativ emis în temeiul O.G. nr. 121/1998

⁴ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, 14, 15, 16, 19, 20, 22, ale art. 23 alin. (3) și ale art. 25, 27-43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 103 din 03 februarie 2023.

VII. Decizia Curții Constituționale nr. 258/2023

Ulterior, prin **Decizia nr. 258/27.04.2023**⁵, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată în dosar și a constatat că *dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică în privința polițiștilor.*

În esență, Curtea Constituțională a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 se adresează personalului militar, în timp ce polițiștii se încadrează în categoria personalului civil, potrivit Legii nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, fiind funcționari publici cu statut special; menținerea egalității de tratament juridic, la nivelul legislației aplicabile privind stabilirea răspunderii materiale pentru pagube aduse patrimoniului unității angajatoare contravine principiului egalității prevăzut de art. 16 din Constituție, care impune pentru situații diferite în mod obiectiv reglementarea unui tratament juridic diferit, adaptat specificității activității fiecărei categorii de personal (*pct. 29 din Decizia nr. 258/2023*).

Totodată, în motivarea soluției de admitere a excepției, Curtea a punctat faptul că răspunderea patrimonială a polițiștilor reprezintă un element determinant al statutului acestora, ca parte a răspunderii juridice ce trebuie să definească în mod specific statutul juridic al unei anumite categorii socioprofesionale, context în care se impune ca reglementarea acestui tip de răspundere să fie integrată într-o lege organică⁶.

Așadar, în prezent, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 258/2023, răspunderea materială a polițiștilor nu mai poate fi stabilită prin aplicarea dispozițiilor O.G. nr. 121/1998.

Avem în vedere faptul că, prin decizia referită, s-a reținut în mod expres faptul că, ulterior adoptării Legii nr. 360/2002, prin demilitarizarea polițiștilor, ca reformă în privința propriului statut juridic, polițistului, personal civil din Ministerul Afacerilor Interne nu i se mai poate aplica legislația anterioară, cea specifică militarilor.

VIII. Unele măsuri privind reducerea deficitului de personal

În prezent, programele de studii universitare de master profesional pentru formarea ofițerilor de poliție organizate în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» a Ministerului Afacerilor Interne sunt destinate candidaților care dețin o licență în specializări universitare necesare structurilor Ministerului Afacerilor Interne, iar agenții de poliție care promovează concursul de admitere la programul de master profesional,

⁵ publicată în Monitorul Oficial nr. 471 din data de 29 mai 2023.

⁶ conform art.73 alin. (3) lit. j) din Constituția României, republicată.

prevăzut la art. 9 alin. (1¹), destinat formării inițiale a ofițerilor de poliție, frecventează cursurile acestuia cu scoatere de la locul de muncă, situație în care li se acordă drepturile prevăzute la art. 57 alin. (1) și (3) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

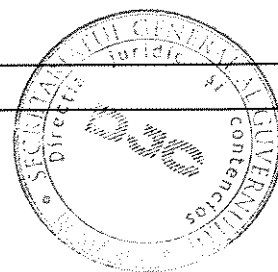
În acest context, având în vedere deficitul de personal înregistrat la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, precum și preocuparea constantă a instituției de a lua măsuri și de a adapta mecanismele instituționale existente, astfel încât să reducă impactul generat de această situație, favorizată în context recent de accesarea masivă a drepturilor la pensie de către personalul instituției ca urmare a modificărilor aduse Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, se impune adoptarea unor soluții rapide pentru crearea unei distincții între situațiile juridice ale persoanelor care optează pentru admiterea la programul de master profesional pentru formarea ofițerilor de poliție, prin raportate la sursa acestora de proveniență și la pregătirea profesională care, în cazul agenților de poliție, relevă un nivel al competențelor specifice statului profesional deja dobândite.

Totodată, luând în considerare faptul că una dintre măsurile adoptate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne pentru reducerea deficitului de personal este reprezentată de stabilirea cifrelor de școlarizare la capacitate maximă, iar realitatea practică a evidențiat că, în anumite situații, după parcurgerea tuturor etapelor de concurs, o parte dintre locurile alocate pentru instituțiile de învățământ postliceal rămân neocupate, se conturează nevoia imperioasă a adoptării cu celeritate a unor soluții care să diminueze impactul și să încurajeze candidații respinși la concursul de admitere la programul de studii universitare de licență la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, dar care au obținut media minimă de admitere pentru acel concurs, să continue demersul pentru a accesa o carieră în acest domeniu.

Situația descrisă reclamă responsabilități instituționale care nu pot fi amânate și necesită adoptarea în regim de urgență a cadrului normativ incident care să permită abordarea din perspectivă duală a masteratului profesional, atât la forma de învățământ cu frecvență, dedicat persoanelor din afara Ministerului Afacerilor (măsură gândită pentru a extinde aria de recrutare și pentru a reduce în mod real deficitul de personal), cât și la forma de învățământ cu frecvență redusă, pentru agenții de poliție care îndeplinesc condițiile legale (ca un mecanism de asigurare a evoluției profesionale).

2.3. Schimbări

I. Decontarea cheltuielilor de asistență juridică

preconizate

Decontarea cheltuielilor de asistență juridică efectuate de polițist reprezintă expresia sprijinului instituțional acordat polițistului care dobândește o anumită calitate procesuală într-un proces penal sau civil ce are ca obiect fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, sprijin ce are în vedere inclusiv prezumția de nevinovăție, dacă vorbim de cauzele penale în care polițistul are calitatea de suspect/inculpat.

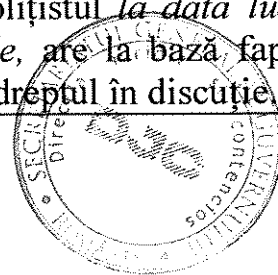
Modificările și completările propuse prin proiectul ordonanței de urgență, urmăresc stabilirea, în mod clar și complet, la nivelul legislației primare, a conținutului juridic și a limitelor dreptului în virtutea căruia polițistului, împotriva căruia se desfășoară un proces penal și/sau civil pentru fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau care are sau a avut, într-un proces penal, calitatea de persoană vătămată printr-o faptă de ultraj, i se decontează cheltuielile de asistență juridică.

Cheltuielile de asistență juridică ce se decontează vizează în mod exclusiv sumele de bani plătite în mod efectiv de către polițist cu titlu de onorariu al avocatului ales, pentru asistența juridică și reprezentarea în cadrul procesului în care acesta are calitatea procesuală prevăzută de lege (suspect/inculpat/pârât pentru fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau persoană vătămată în cazul infracțiunii de ultraj) și nu pot include alte cheltuieli efectuate cu ocazia desfășurării procedurii judiciare (cheltuieli pentru administrarea probatoriului, efectuarea actelor de procedură, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului).

Față de reglementarea anterioară, proiectul stabilește în concret și ordonatorul de credite competent să procedeze la decontarea cheltuielilor de asistență juridică, termenul maxim până la care acestea pot fi solicitate, precum și un plafon maxim până la care acestea pot fi acordate, pentru fiecare proces în parte.

În ceea ce privește ordonatorul de credite competent să procedeze la decontarea cheltuielilor de asistență juridică, se are în vedere că, în majoritatea cazurilor, polițistul este încadrat în aceeași unitate la momentul săvârșirii faptelor, la începutul procesului și la data luării la cunoștință despre calitatea procesuală dobândită.

Problema se pune în momentul în care aceste unități sunt diferite prin raportare la cele trei momente menționate anterior. Astfel, soluția aleasă, potrivit căreia este competent să soluționeze cererea și să procedeze la decontarea cheltuielilor de asistență juridică ordonatorul de credite care asigură finanțarea unității în care era încadrat polițistul *la data luării la cunoștință despre dobândirea calității procesuale*, are la bază faptul că numai de la acest moment polițistul poate solicita dreptul în discuție.

Se are în vedere ca stabilirea unității competente să nu fie influențată de parcurgerea diferitelor faze procesuale sau de mobilitatea profesională a polițistului. În contextul în care mecanismul propus permite realizarea unor decontări succesive, analiza efectuată inițial asupra situației polițistului în cauză reprezintă o premisă a desfășurării cu celeritate a activităților necesare soluționării cererilor ulterioare.

Totodată, această soluție prezintă utilitate practică și din perspectiva recuperării sumelor acordate, acestea fiind mai ușor de recuperat la nivelul unității în care era încadrat polițistul la momentul accesării dreptului și care, în cele mai multe cazuri asigură și plata salariului acestuia.

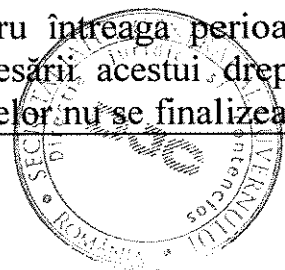
În ceea ce privește termenul în care se poate solicita decontarea cheltuielilor de asistență juridică în vederea menținerii unui just echilibru între interesul polițistului de a recupera sumele de bani cheltuite în contextul unor proceduri judiciare și interesul unităților MAI în materia previziunii și execuției bugetare, pentru solicitarea decontării cheltuielilor de asistență juridică se stabilește un termen de decădere de 3 ani de la data efectuării acestora.

În privința plafonului maxim până la care pot fi decontate cheltuielile de asistență juridică se propune ca acesta să reprezinte valoarea unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat stabilită la data încheierii convenției.

Potrivit Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2024 nr. 422/2023, câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2024 este de 7.567 lei.

Spre comparație, arătăm că, potrivit Legii nr.211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare, *„asistența juridică gratuită se acordă fiecărei victime pe tot parcursul procesului, în limita unei sume echivalente cu două salarii de bază minime brute pe țară, stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de asistență juridică gratuită”* - art. 18 alin. (2). Potrivit Hotărârii Guvernului nr.900/2023 începând cu data de 1 octombrie 2023, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată este de 3.300 lei lunar.

Mențiunea privind stabilirea valorii plafonului la data încheierii convenției are în vedere aplicarea unui singur plafon pentru întreaga perioadă a procesului, cert încă din primul moment al accesării acestui drept, în condițiile în care se cunoaște că majoritatea proceselor nu se finalizează în

decursul anului calendaristic în care au început. Certitudinea legată de mărimea plafonului pentru fiecare proces asigură un grad rezonabil de previzibilitate a cheltuielilor viitoare atât pentru polițistul în cauză cât și pentru unitățile MAI.

Totodată, se prevede în mod expres că plafonul este aplicabil pentru fiecare proces în parte, ceea ce înseamnă că valoarea maximă a decontării este aplicabilă pentru toate potențialele faze ale procesului privite ca un tot unitar, iar nu pentru fiecare fază procesuală în parte. O asemenea abordare asigură claritate cu privire la mărimea sprijinului ce poate fi obținut de către polițiști prin exercitarea acestui drept, care, corelată cu posibilitatea de a solicita decontarea într-un termen de trei ani de la efectuarea cheltuielilor, asigură elementele necesare pentru ca polițiștii să își organizeze participarea în cadrul procedurilor judiciare (cel puțin sub aspect economic) potrivit propriilor nevoi.

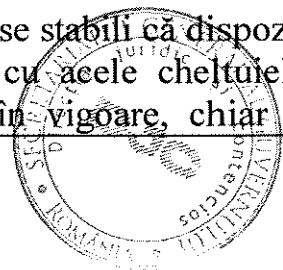
De asemenea, proiectul instituie obligativitatea încheierii unei convenții între polițist și ordonatorul de credite care asigură finanțarea unității, în baza căreia vor fi decontate cheltuielile de asistență juridică și care va conține, în mod obligatoriu, clauze privind recuperarea sumelor pe care polițistul este obligat să le restituie, constituind titlu executoriu în ceea ce privește recuperarea acestora.

Totodată, sunt prevăzute cazurile în care polițistul este obligat să restituie sumele decontate, respectiv în situația în care instanța de judecată a constatat vinovăția sa, printr-o hotărâre definitivă, polițistul a încheiat un contract de tranzacție ori un acord de mediere, instanța de judecată a constatat că polițistul nu a săvârșit fapta în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau instanța de judecată a constatat că nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj.

Normele de aplicare a prevederilor nou-introduse vor fi stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, care va fi emis în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

Până la emiterea normelor de aplicare, se propune un mecanism potrivit căruia se aplică prevederile actelor normative subsecvente emise anterior, în măsura în care nu contravin Legii nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin această ordonanță de urgență.

Sub aspectul dispozițiilor tranzitorii, este necesar a se stabili că dispozițiile noii reglementări nu vor fi aplicabile în raport cu acele cheltuieli de asistență juridică efectuate anterior intrării sale în vigoare, chiar dacă

acestea au fost efectuate în cadrul unui proces care continuă și după intrarea în vigoare a noii reglementări.

În cazul proceselor care au început anterior intrării în vigoare a noii reglementări și care continuă și după această dată, cheltuielile efectuate anterior rămân supuse prevederilor în vigoare la data efectuării acestora, iar cheltuielile efectuate după intrarea în vigoare a noii reglementări vor fi soluționate potrivit acesteia.

Având în vedere că, în această ipoteză, este posibil ca, în cadrul aceluiași proces, unele cheltuieli să fie decontate potrivit vechii reglementări și altele potrivit noii reglementări, este necesar a se stabili relevanța sumelor decontate pentru cheltuielile efectuate anterior în raport cu plafonul stabilit de noua reglementare.

Pe de o parte, trebuie avută în vedere situația în care din plafonul stabilit de noua reglementare trebuie scăzută valoarea totală a sumelor deja decontate, pentru a nu genera situații în care, sub incidența aceluiași cadru normativ (noua reglementare — în care se cuprind și dispozițiile tranzitorii), valoarea maximă a sprijinului ce poate fi acordat diferă în funcție de momentul efectuării cheltuielilor de către polițist.

Pe de altă parte, trebuie ținut seama și de situația în care sumele deja decontate polițistului potrivit vechii reglementări depășesc plafonul stabilit de noua reglementare, caz în care se va stabili că polițistul nu este obligat să restituie o parte din suma decontată pe motiv că aceasta depășește plafonul, având în vedere că aceasta a fost obținută potrivit legislației în vigoare la acel moment.

Tot astfel, este necesar a se stabili că dispozițiile noii reglementări nu vor fi aplicabile în raport cu cheltuielile de asistență juridică efectuate, înainte sau după intrarea în vigoare a noii reglementări, în cadrul unui proces penal sau civil finalizat anterior intrării în vigoare a noii reglementări. Potrivit *OMAI nr.9/2009 privind condițiile în care se suportă de către unitate sumele necesare asigurării asistenței juridice a polițistului pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu*, acordarea sumelor corespunzătoare cheltuielilor cu asistența juridică era condiționată de existența, la momentul solicitării, a situației în care împotriva polițistului se desfășurau acte premergătoare sau a calității de învinuit, inculpat ori pârât a polițistului. Prin aplicarea corespunzătoare a acestor dispoziții, astfel cum se prevede la art. III alin. (2) din OUG nr.53/2018, această ipoteză se extindea și în situația în care polițistul era victimă a unei infracțiuni de ultraj. Dispozițiile noii reglementări prevăd în mod explicit faptul că polițistul poate accesa dreptul indiferent dacă se

află ori s-a aflat în una dintre situațiile premisă, astfel că, în lipsa unei dispoziții tranzitorii exprese, se poate înțelege că polițiștii care nu au îndeplinit condiția prevăzută de OMAI nr.9/2009, descrisă mai sus, ar fi repuși în dreptul de a solicita decontarea potrivit noii reglementări, în termenul de decădere de 3 ani de la efectuarea cheltuielilor, aspect ce ar veni în contradicție cu principiul neretroactivității legii civile.

II. Acordarea gradelor profesionale

Intervenția normativă privind acordarea gradelor profesionale absolventului cu diplomă de licență al unui program de studii organizat la forma de învățământ cu frecvență în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» a Ministerului Afacerilor Interne în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne este motivată de necesitatea reevaluării cadrului legislativ pentru punerea în acord a acestuia cu reținerile din Decizia Curții Constituționale nr. 298/2021.

III. Cercetarea disciplinară

Intervențiile legislative au la bază necesitatea punerii în acord a cadrului normativ în vigoare cu reținerile din Deciziile Curții Constituționale nr. 833/2020, nr. 789/2021 și nr. 88/2023, precum și nevoia urgentă de introducere a unor elemente care să sporească gradul de conformare a polițistului la conduita impusă de dispozițiile statutare și care să corecteze imediat și în mod just abaterile de la această conduită, vizând totodată adaptarea unor norme actualmente în vigoare, astfel încât să corespundă noilor repere privind constituționalitatea dispozițiilor legale, și au ca obiect:

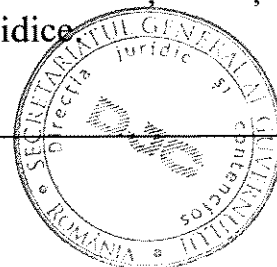
- ✓ instituirea posibilității aplicării măsurii „atenționării”, ca măsură administrativă cu rol preventiv;

- ✓ stabilirea unui mecanism care să nu aducă atingere posibilității de modificare a raporturilor de serviciu ale polițistului în perioada cercetării disciplinare, cu instituirea cadrului normativ care să permită continuarea cercetării disciplinare la noua unitate;

- ✓ abrogarea dispozițiilor privind mandatul membrilor colectivului, determinată de lipsa unui număr mare de polițiști din aceeași specialitate existentă la nivelul anumitor unități de poliție și instituirea unor norme care să vizeze, printre alte criterii de desemnare în cadrul Consiliului de disciplină, și participarea echitabilă a membrilor colectivului, prin raportare la numărul de desemnări anterioare;

- ✓ reevaluarea criteriului de desemnare a membrilor consiliului de disciplină referitor la studiile juridice, astfel încât s-a stabilit că cel puțin unul dintre membri să fie absolvent cu diplomă de licență în științe militare, informații și ordine publică sau în științe juridice.

IV. Răspunderea materială

Lipsa cadrului de reglementare a răspunderii materiale a polițiștilor creează consecințele negative atât pentru patrimoniul instituției, prin blocarea mecanismelor interne de responsabilizare a factorilor care poartă sarcina recuperării pagubelor, cât mai ales pentru polițiști, care sunt lipsiți de instrumentele necesare unei protecții juridice sub forma răspunderii limitate în situația în care în timpul executării atribuțiilor de serviciu produc pagube mijloacelor din dotare. De asemenea, raportat la faptul că, pe fondul procesului de modernizare, mijloacele din dotarea polițiștilor au crescut cantitativ și calitativ, și, prin urmare, valoric, iar pagubele asupra acestora sunt inerente prin raportare la specificul misiunilor complexe în care sunt utilizate în marja unui risc normal al serviciului, și ținând cont de faptul că temerea polițiștilor de a nu produce pagube acestor mijloace din dotare creată de valoarea mare pe care ar trebui să o plătească, în lipsa unei răspunderi limitate, ar afecta modul acestora de îndeplinire a misiunilor operative, se impune intervenția legislativă în materia răspunderii materiale a polițistului.

Așadar, cu privire la răspunderea materială a polițistului, au fost modificate și/sau introduse în Statutul polițistului o serie de dispoziții, în acord cu deciziile Curții Constituționale a României și cu nevoile instituției.

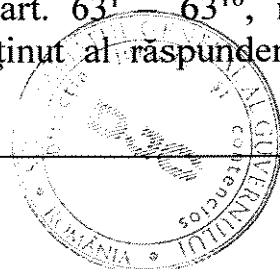
Astfel, a fost modificat art. 63, în sensul că polițistul răspunde civil și material pentru pagubele cauzate patrimoniului unității sau patrimoniului Ministerului Afacerilor Interne.

Polițistul răspunde civil pentru întreaga pagubă, calculată la data constatării acesteia, produsă cu vinovăție patrimoniului unității sau patrimoniului Ministerului Afacerilor Interne, prin acțiunile ori inacțiunile sale care nu au legătură cu atribuțiile de serviciu.

Polițistul răspunde material în limita a trei salarii lunare nete, calculate la data constatării pagubei, pentru pagubele cauzate, cu vinovăție, patrimoniului unității sau patrimoniului Ministerului Afacerilor Interne, prin acțiunile ori inacțiunile sale desfășurate în legătură cu atribuțiile de serviciu.

Partea din paguba care depășește cuantumul imputabil prevăzut la alin. (3) se scade din evidența contabilă a unității păgubite.

În continuare, au fost introduse zece noi articole, art. 63¹ - 63¹⁰, în cuprinsul cărora au fost stabilite elementele de conținut al răspunderii materiale.

Plecând de la conținutul propus pentru art. 63, prin raportare la dispozițiile *Legii nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, cu modificările și completările ulterioare*, au fost stabilite dispoziții cu privire la polițistul care are calitatea de gestionar. În context, la elaborarea soluțiilor propuse în acest sens au fost avute în vedere, pentru egalitate de tratament, inclusiv dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, republicată*, care se referă la răspunderea materială a militarilor care au calitatea de gestionar.

Astfel, polițistul care are calitatea de gestionar răspunde pentru întreaga pagubă generată propriei gestiuni prin fapta sa sau, după caz, prin fapta altora pentru care este răspunzător.

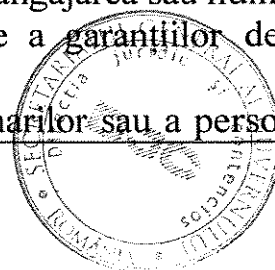
Tot astfel, a fost stabilit faptul că polițistul care, fără a fi numit sau încadrat pe o funcție de gestionar, îndeplinește în fapt, cumulativ, cele 3 atribute ale gestionarilor - de primire, păstrare și eliberare de bunuri materiale, mijloace bănești sau alte valori -, întâmplător sau pe baza unei însărcinări speciale, este considerat gestionar și răspunde material ca acesta.

De asemenea, în considerarea rolului șefului unității de poliție de numire și control asupra activității polițistului care are calitatea de gestionar, au fost propuse situațiile în care acesta răspunde în locul gestionarului, respectiv când:

- a) nu a asigurat gestionarului, la solicitarea în scris a acestuia, în cazurile prevăzute de lege, asistență tehnică de specialitate la primirea, transportul, depozitarea, inventarierea și distribuirea bunurilor materiale și a altor valori;
- b) nu a luat măsurile necesare pentru remedierea deficiențelor sesizate în scris de către gestionar;
- c) s-a substituit gestionarului în exercitarea atribuțiilor acestora;
- d) nu a luat măsuri de siguranță necesare pentru păstrarea în bune condiții a bunurilor materiale și a altor valori.

Tot pentru aceleași considerente, a fost avută în vedere situația constatării insolvabilității autorului direct al prejudiciului, care are calitatea de gestionar, în care răspunde, în limita valorii pagubei de recuperat, polițistul vinovați de:

- a) nerespectarea prevederilor legale privind angajarea sau numirea în funcția de gestionar, precum și de neconstituire a garanțiilor de către gestionari;
- b) neluarea măsurilor de înlocuire a gestionarilor sau a persoanelor

care gestionează bunuri materiale, fără a fi gestionari în înțelesul legii, deși li s-a adus la cunoștință, în scris și motivat, că nu își îndeplinesc atribuțiile în mod corespunzător;

c) neefectuarea inventarierilor la termenele și în condițiile legii, dacă prin aceasta s-ar fi putut evita producerea pagubei.

În continuare, au fost prevăzute situațiile în care polițistul nu răspunde material, respectiv când pagubele au fost:

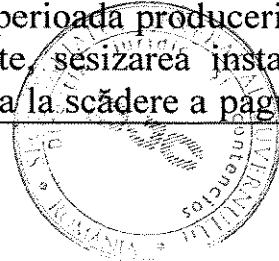
- a) cauzate prin acțiunile ori inacțiunile sale desfășurate în limitele legii;
- b) generate de riscul normal al serviciului;
- c) produse pe timpul intervenției la evenimente urgente, dacă a respectat dispozițiile legale incidente, inclusiv procedura de intervenție;
- d) produse din cauze de forță majoră și caz fortuit;
- e) produse ca urmare a executării dispoziției superiorului ierarhic, caz în care este analizată angajarea răspunderii materiale a acestuia;
- f) produse în situații de legitimă apărare;
- g) produse în stare de necesitate;
- h) constatate după împlinirea unui termen de 3 ani de la data producerii lor.

Totodată, a fost prevăzută situația când paguba a fost produsă de mai mulți polițiști, atunci când quantumul răspunderii fiecăruia se stabilește în raport cu măsura în care a contribuit la producerea ei.

De asemenea, s-a stabilit obligativitatea șefului unității care a luat la cunoștință, pe orice cale, de producerea unei eventuale pagube să dispună, în scris, de îndată, efectuarea cercetării administrative. Se propune ca procedura de efectuare a cercetării administrative, persoanele competente, termenele de efectuare, conținutul și felul documentelor necesare să fie stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

În considerarea anumitor situații constatate în practică, prin proiect se propune, cu titlu de excepție se propune ca șeful unității să dispună scăderea pagubei din evidența contabilă, când, din informațiile disponibile la momentul luării la cunoștință de producerea unei eventuale pagube, rezultă că cheltuielile de cercetare, de stabilire a răspunderii materiale și de recuperare a pagubei depășesc quantumul acesteia.

În continuare, au fost prevăzute situațiile care pot apărea la terminarea cercetării administrative, respectiv atunci când șeful unității, pe baza acesteia, constată existența sau inexistența și quantumul pagubei, polițistul vinovat, legătura de cauzalitate, precum și data sau perioada producerii, și dispune, după caz, recuperarea pagubei recunoscute, sesizarea instanței competente sau a organelor de urmărire penală, darea la scădere a pagubei

sau clasarea.

Cu titlu de excepție, când în urma cercetării administrative se constată că paguba a fost produsă de o persoană care nu are calitatea de polițist, șeful unității dispune sesizarea instanței competente, potrivit dreptului comun, în vederea recuperării pagubei.

Pentru recuperarea pagubei recunoscute de către polițist, s-a stabilit posibilitatea să se realizeze prin acordul de plată al polițistului, exprimat în scris, care poate fi semnat în termen de maximum 30 zile de la data comunicării constatării șefului unității. Acordul de plată constituie titlu executoriu de la data semnării acestuia și conține inclusiv modalitatea de recuperare a pagubei, solicitată de către polițist, respectiv integral sau eșalonat, pe o perioadă de maximum 3 ani. În această situație nu se datorează majorări, dobânzi și penalități de întârziere, dacă polițistul efectuează plata voluntară potrivit acordului de plată.

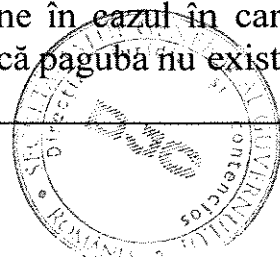
Recuperarea pagubei nerecunoscute se realizează prin sesizarea instanței de contencios administrativ, prin raportare la faptul că obiectul acțiunii va fi reprezentat de *pretenții* derivate din modalitatea de îndeplinire a raporturilor de serviciu ale polițistului, similar soluției normative a art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, potrivit căreia „cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.”

Tot astfel, a fost prevăzută situația în care paguba s-a produs prin fapte ce pot constitui infracțiuni, când șeful unității dispune sesizarea organelor de urmărire penală, potrivit legii.

Cu privire la darea la scădere a pagubei, aceasta se dispune de șeful unității în următoarele situații:

- a) când nu sunt îndeplinite condițiile pentru angajarea răspunderii materiale;
- b) când se constată existența unei cauze care înlătură răspunderea materială;
- c) când paguba s-a produs prin împrejurări neimputabile vreunei persoane;
- d) când după reținerea sumei în limita a trei salarii a rămas o diferență în raport cuantumul pagubei.

De asemenea, referitor la clasare, aceasta se dispune în cazul în care în urma cercetării administrative șeful unității constată că paguba nu există.

În context, s-a stabilit o particularitate a competenței în materie, respectiv faptul că cercetarea administrativă se realizează de către o comisie numită de șeful unității ierarhic superioare unității în care s-a produs eventuala pagubă sau de ministrul afacerilor când șeful unității în care s-a produs eventuala pagubă are legătură directă cu producerea acesteia.

Astfel, în cazul în care situațiile menționate se ivesc în cursul cercetării administrative, șeful unității înaintea, de îndată, dosarul de cercetare administrativă unității ierarhic superioare, respectiv Ministerului Afacerilor Interne, după caz, în vederea finalizării cercetării administrative. În această situație demersurile pentru obținerea unui titlu executoriu în vederea recuperării pagubei se realizează de către unitatea la nivelul căreia a fost efectuată cercetarea administrativă. Recuperarea efectivă a pagubei urmează a fi realizată în conformitate cu legislația din domeniul finanțelor publice și potrivit normelor privind organizarea și conducerea contabilității la instituțiile publice, ținând cont de înregistrarea în evidență a pagubei.

Totodată, a fost stabilită situația polițistului care a încasat sume nedatorate, care este obligat să le restituie integral; dacă a primit bunuri care nu i se cuveneau și care nu mai pot fi restituite în natură sau i-au fost prestate servicii la care nu era îndreptățit, este obligat să plătească contravaloarea lor. Dispozițiile referitoare la scăderea din evidență când suma este derizorie, acordul de plată, nedatorarea de majorări, dobânzi și penalități de întârziere, dacă polițistul efectuează plata voluntară potrivit acordului de plată și faptul recuperarea sumelor nerecunoscute se realizează prin sesizarea instanței de contencios administrativ care sunt aplicate în materia răspunderii materiale se aplică în mod corespunzător și aici, pe baza constatării efectuate de către structurile de specialitate ale unității, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Totodată, la art. 70 a fost introdus un nou alineat, alin. (7), pentru a stabili în mod clar competența de sesizare a instanței în situația nerespectării acordului de rămânere în activitate pe o perioadă de 10 ani de la terminarea școlii.

Astfel, recuperarea cheltuielilor, se face prin acordul părților sau prin intermediul instanței de judecată competente, de către unitatea din care polițistul și-a încetat raportul de serviciu, după efectuarea cercetării administrative, sau, în cazul elevului și al studentului, prin grija instituției de învățământ în cadrul căreia a încheiat angajamentul.

Totodată, în situația transferului, a reîncadrării sau rechemării în activitate în termen de 60 de zile de la data încetării raporturilor de serviciu,

instituția la care se transferă, încadrează, recheamă preia toate drepturile și obligațiile care decurg din angajamentele încheiate aflate în derulare la data transferului, reîncadrării sau rechemării în activitate.

În vederea aplicării unitare și fără echivoc a cadrului normativ în materia răspunderii materiale, în raport de vechea și noua reglementare, au fost propuse spre reglementare norme tranzitorii.

Astfel, în cazul cercetărilor administrative nefinalizate până la data publicării Deciziei Curții Constituționale a României nr. 258 din 27 aprilie 2023 în Monitorul Oficial al României, Partea I, stabilirea răspunderii materiale a persoanelor vinovate, precum și recuperarea sumelor încasate fără drept, a contravalorii bunurilor ori a serviciilor nedatorate se fac potrivit modificărilor și completărilor aduse prin această ordonanță de urgență a Guvernului.

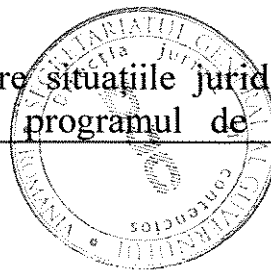
Tot astfel, deciziile de imputare care nu sunt definitive la data publicării deciziei Curții Constituționale a României sunt nule de drept, urmând ca stabilirea răspunderii materiale a persoanelor vinovate, precum și recuperarea sumelor încasate fără drept, a contravalorii bunurilor ori a serviciilor nedatorate să se facă potrivit modificărilor și completărilor aduse prin această ordonanță de urgență a Guvernului.

De asemenea, pentru asigurarea previzibilității normei a fost stabilit un termen de 90 de zile pentru emiterea normelor de nivel terțiar menționate în cuprinsul ordonanței de urgență a Guvernului, respectiv ordinul ministrului afacerilor interne pentru aprobarea Procedurii de efectuare a cercetării administrative, persoanele competente, termenele de efectuare, conținutul și felul documentelor necesare și pentru stabilirea condițiilor în care se realizează constatarea efectuată de către structurile de specialitate ale unității în baza căreia se realizează restituirea sumelor încasate nedatorate.

V. Reevaluarea masterului profesional

Proiectul vizează reconsiderarea în Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului a masteratului profesional ca sursă de proveniență a ofițerilor de poliție, fiind destinat, la forma de învățământ cu frecvență, persoanelor care nu au absolvit anterior un program/curs de formare inițială a personalului Ministerului Afacerilor Interne, iar la cea cu frecvență redusă, agenților de poliție absolvenți de studii superioare, care îndeplinesc anumite condiții expres stabilite de lege.

Soluția are în vedere crearea unei distincții între situațiile juridice ale persoanelor care optează pentru admiterea la programul de master

profesional pentru formarea ofițerilor de poliție, prin raportate la sursa acestora de proveniență și la pregătirea profesională care, în cazul agenților de poliție, relevă un nivel al competențelor specifice statului profesional deja dobândite.

Având în vedere natura situațiilor de punere la dispoziție/suspendare în condițiile art. 27²¹ alin. (2) și art. 27²⁵ alin. (1) lit. a) și b) din Statut, acestea intervenind de drept, și determinând imposibilitatea schimbării situației raporturilor de serviciu ale polițistului până când nu se soluționează prin una dintre modalitățile prevăzute de lege (clasare, renunțare la urmărirea penală, achitare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, încetarea procesului penal), a fost stabilită condiția, în cazul agenților de poliție care participă la concursul de admitere la programele de studii universitare de master profesional pentru formarea ofițerilor de poliție, de a nu fi puși la dispoziție ori de a nu fi suspendați din funcție în condițiile art. 27²¹ alin. (2) sau ale art. 27²⁵ alin. (1) lit. a) sau b) din Statut.

Totodată, pentru corelare cu celelalte dispoziții ale legii care instituie mecanisme ce conduc la modificarea locului muncii (mutare, împuternicire) polițistului, în situația agenților de poliție care participă la concursul de admitere la programele de studii universitare de master profesional pentru formarea ofițerilor de poliție, s-a stabilit condiția de a nu se afla sub efectul unei sancțiuni disciplinare.

De asemenea, a fost stabilită reducerea termenului interdicției de modificare a raporturilor de serviciu pentru agentul de poliție absolvent al programului de master profesional pentru formarea ofițerilor de poliție de la 5 la de 3 ani, cu scopul realizării unui echilibru echitabil între interesul instituțional de asigurare a necesarului de resurse umane potrivit nevoilor beneficiarului, cheltuielile alocate pregătirii și dreptul polițistului de a-și modifica raportul de serviciu.

Suplimentar, pentru diminuarea efectelor pe care această măsură o are asupra polițiștilor în activitate care întâmpină greutăți familiale deosebite, a fost instituită cu caracter de excepție, norma de la art. 21 alin. (10²), prin care polițistului i se poate modifica raportul de serviciu și în cadrul altor unități, atunci când starea de sănătate a acestuia impune administrarea unui tratament pentru o afecțiune medicală gravă sau în situația în care un membru al familiei este încadrat într-un grad de invaliditate și a cărui îngrijire presupune sprijinul polițistului.

VI. Repartizarea absolvenților

Având în vedere faptul că, în prezent, modalitatea în care se realizează

repartizarea absolvenților instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne este stabilită prin regulamentele interne adoptate la nivelul fiecărei instituții de învățământ, s-a impus instituirea unei reglementări unitare, la nivel de lege, care să stabilească cu caracter general modalitatea și criteriile în baza cărora se realizează repartizarea absolvenților instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, au fost reglementate următoarele aspecte:

- mecanismul repartiției în ordinea descrescătoare a rezultatelor;
- măsura repartizării din oficiu, în situația refuzului de a formula o opțiune;
- măsurile care se dispun în situația refuzului de a accepta repartizarea din oficiu.

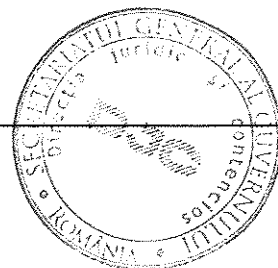
VII. Măsuri privind situația medico-militară

Propunerile au la bază necesitatea de asigurării îndeplinirii condițiilor de ocupare a postului, prin eliminarea vulnerabilităților generate de imposibilitatea stabilirii situației medico-militare, precum și eficientizarea acestei activități, similar celei de evaluare psihologică, în acord cu dezideratul ca orice polițist în activitate să fie deopotrivă apt medical și psihologic și având în vedere prevederile art. 17 din Ordinul comun al ministrului apărării naționale, ministrului afacerilor interne, ministrului justiției și directorului Serviciului Român de Informații nr. M.66/98/3.005/8.966/2016 pentru aprobarea Regulamentului privind constituirea, organizarea, funcționarea și atribuțiile comisiilor de expertiză medico-militară, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că „neprezentarea nemotivată pentru precizarea situației medico-militare atrage măsuri disciplinare proprii fiecărei instituții și, după caz, imposibilitatea desfășurării activității specifice a acesteia”.

Astfel, s-a reglementat faptul că neprezentarea la efectuarea expertizei medico-militare pentru evaluarea capacității de muncă în vederea stabilirii aptitudinii față de îndeplinirea serviciului în poliție atrage suspendarea raportului de serviciu al polițistului, iar când acesta nu se prezintă, din motive imputabile, la efectuarea expertizei medico-militare pentru evaluarea capacității de muncă în vederea stabilirii aptitudinii față de îndeplinirea serviciului în poliție, în termen de 3 luni de la data suspendării, se dispune încetarea raportului de serviciu de către persoana competentă.

De asemenea, în vederea asigurării garanțiilor de securitate a raportului de serviciu, se impune stabilirea cu exactitate a momentului de la care încetează suspendarea.

V. Alte modificări

În considerarea aspectelor menționate în cuprinsul Hotărârii nr. 472/2023 a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, aspecte care se regăsesc de-a lungul timpului și în alte hotărâri emise de această autoritate, luând în considerare întregul spectru al specificului de misiuni ale Ministerului Afacerilor Interne, ținând cont de faptul că realitatea socială a ultimilor ani s-a schimbat și anumite rigori etico-profesionale de imagine a polițistului, care se răsfâng inclusiv asupra selecției candidaților la concursurile pentru accederea în cariera de polițist, au o altă percepție publică care nu le mai justifică și raportând acestea la faptul că aceste rigori scad baza de selecție și nu-și mai ating scopul pentru care ele au fost instituite în trecut, iar nemodificarea lor accentuează greutățile cu privire la selecția candidaților pentru accederea în profesia de polițist, se impune modificarea criteriului specific prevăzut la art. 10 alin. (1²) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, în sensul în care persoana care participă la un concurs pentru ocuparea unor funcții de execuție vacante prin încadrare directă/reîncadrare/transfer nu trebuie să aibă tatuaje ori elemente ornamentale, de orice natură, aplicate, inserate sau implantate pe față și/sau gât, precum și în alte zone ale capului. Impunerea unui astfel de criteriu specific este justificată de necesitatea asigurării unor pârgii de protecție a polițiștilor care lucrează în contact direct cu cetățenii, astfel încât să nu se creeze eventuale situații de vulnerabilitate generate de identificarea acestora pe baza unor elemente particulare. Totodată, pentru a evita anumite situații care pot aduce atingere unor valori și principii consacrate la nivel național și internațional, s-a statuat ca tatuajele ori elementele ornamentale prezente pe corpul candidatului să nu reprezinte sau să nu semnifice simboluri, mesaje, sloganuri sau reprezentări de natură să incite la violență, ură sau discriminare ori să aibă conotații politice, fasciste, legionare, rasiste sau xenofobe.

În ceea ce privește probele la concursurile de ocupare a posturilor vacante, pentru claritate și aplicare unitară, s-a stabilit în mod expres faptul că înregistrarea acestora se realizează audio și video.

De asemenea, în vederea asigurării unei reglementări cuprinzătoare a situațiilor care pot să apară în privința raporturilor de serviciu ale polițistului, prin raportare la aplicarea legislației penale, s-a stabilit ca în cazul în care măsurile prevăzute la art. 27²⁵ alin. (1) lit. a) și b) din *Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare*, sunt dispuse ca urmare a reținerii, la stabilirea datei de început a suspendării se ia în calcul și durata reținerii.

Pentru reducerea deficitului de personal și pentru a încuraja candidații respinși la concursul de admitere la programul de studii universitare de

licență la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, dar care au obținut media minimă de admitere pentru acel concurs, să continue demersul pentru a accesa o carieră în acest domeniu, a fost instituită măsura de a fi repartizați, fără concurs de admitere, pe locuri la instituțiile de învățământ postliceale ale Ministerului Afacerilor Interne, în prima serie de școlarizare care urmează după concursul de admitere la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, în ordinea descrescătoare a mediilor obținute și potrivit opțiunilor formulate în acest scop.

În vederea eliminării eventualelor dezechilibre care pot apărea între situația polițiștilor care intră în corpul ofițerilor de poliție în condițiile art. 9 alin. (2) și a absolvenților cu diplomă de licență ai unui program de studii organizat la forma de învățământ cu frecvență, respectiv cu frecvență redusă în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» a Ministerului Afacerilor Interne și situația persoanelor care dobândesc statutul de polițist prin încadrare directă, a fost introdusă o normă prin care acestor categorii de persoane li se acordă gradul profesional în funcție de pregătire și de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului, dar nu mai mult de gradul de inspector principal de poliție, respectiv agent șef adjunct.

Totodată, măsura are în vedere necesitatea asigurării dezvoltării carierei, prin menținerea unui interes constant în formarea profesională continuă.

Cu scopul clarificării momentului de la care începe să curgă termenul de 6 luni pentru dispunerea sancțiunilor disciplinare, s-a stabilit în mod expres ca moment de începere data emiterii actului administrativ prin care se declanșează cercetarea prealabilă. Corelativ, se instituie o dispoziție potrivit căreia actul administrativ se emite cu celeritate pentru a nu devansa, în mod nejustificat, data de la care începe să curgă termenul de prescripție.

Modificarea este de natură a asigura claritate și previzibilitate cu privire la termenele în care se efectuează cercetarea disciplinară.

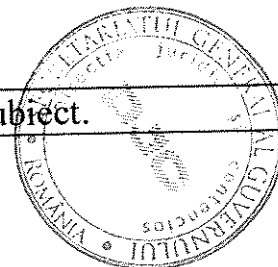
De asemenea, au fost stabilite noi situații de încetare a împuternicirii, respectiv:

- când este declarat „inapt” la evaluarea psihologică organizată cu ocazia participării la concursul pentru ocuparea unui post de conducere vacant;
- când polițistul este declarat nepromovat la concursul desfășurat pentru ocuparea postului ale cărui atribuții le exercită prin împuternicire.

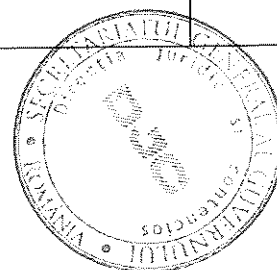
Modificarea are în vedere înlăturarea posibilității îndeplinirii atribuțiilor

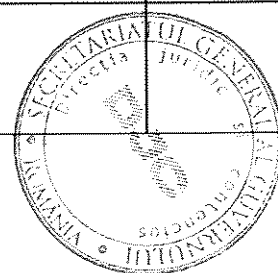
	funcțiilor de conducere prin împuternicire de către polițiștii aflați în aceste situații, având în vedere faptul că acestea reprezintă elemente obiective care conduc la imposibilitatea numirii într-o astfel de funcție. Având în vedere intervențiile asupra structurii organizatorice a Ministerului Afacerilor Interne, a fost reevaluată modalitatea de stabilire a structurilor în cadrul cărora personalului îi sunt aplicabile prevederile Statutul polițistului.
2.4. Alte informații	
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic	
3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.2. Impactul social	Proiectul de act normativ va avea un impact social pozitiv asupra polițiștilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne prin aceea că măsurile propuse vin să eficientizeze anumite aspecte din activitatea acestora.
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Proiectul de act normativ va avea un impactul pozitiv asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului din perspectiva eficientizării activității polițiștilor.
3.4. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.2. Impactul	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

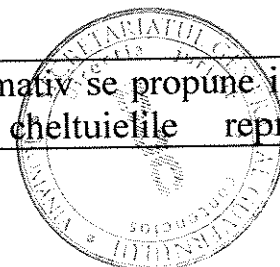
asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat						
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
3.9. Alte informații						
Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri						
- în mii lei (RON) -						
Indicatori	Anul curent 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anul 2028	Media pe cinci ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						

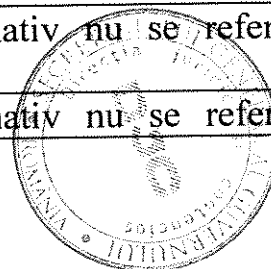
a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit						
b) bugete locale: (i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din						

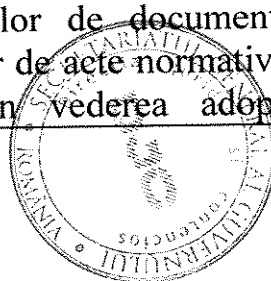
care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
4.8. Alte informații	Prin proiectul de act normativ se propune instituirea unui plafon pentru cheltuielile reprezentând					

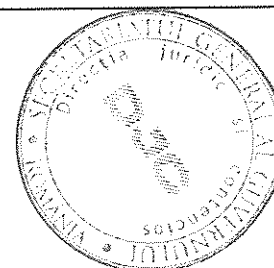
	suportarea de către unitate a sumelor necesare asigurării asistenței juridice a polițistului pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu. Această plafonare vizează în principal necesitatea respectării principiului sustenabilității utilizării fondurilor publice prin abordarea unei conduite corespunzătoare, prudente, în ceea ce privește alocările bugetare pentru această natură de cheltuieli, urmând ca fondurile să fie asigurate cu încadrarea în limitele anuale de cheltuieli aprobate Ministerului Afacerilor Interne prin legile bugetare.
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ.	1. Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare; 2. Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne; 3. Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 9/2009 privind condițiile în care se suportă de către unitate sumele necesare asigurării asistenței juridice a polițistului pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu.
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE).	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a	Proiectul de act normativ nu se referă la acest

Uniunii Europene	subiect.
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.6. Alte informații	
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul actului normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr.681/2024 și de Consiliul Economic și Social prin avizul nr.4224/2024
6.6. Alte informații	Proiectul de act normativ a fost transmis Consiliului Superior al Magistraturii în vederea avizării, ocazie cu care această instituție a comunicat faptul că aspectele vizate de proiect excedează atribuțiile sale. Proiectul a fost avizat de către Departamentul pentru Relația cu Parlamentul din cadrul Secretariatului General al Guvernului în conformitate art.31 alin.(1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării,

	aprobat prin HG nr.561/2009, prin avizul nr.156A/20.06.2024.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	Proiectul a fost promovat cu asigurarea procedurii de transparență decizională potrivit Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare, prin publicarea pe pagina de internet a M.A.I. în data de 07.05.2024, pentru asigurarea informării populației și a posibilității de a transmite propuneri și observații care să fie analizate. Modalitatea de valorificare a propunerilor și observațiilor primite a fost postată în formă tabelară la data de 30.05.2024 alături de documentele postate la data de 07.05.2024.
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
7.3. Alte informații.	
Secțiunea a 8-a Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
8.2. Alte informații	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

